

РЕШЕНИЕ

№ 6281

гр. София, 22.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 145 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НОРА ВЛ. МАРИНОВА

при участието на секретаря ВАЛЕНТИНА Г. НЕСТОРОВА
като разгледа докладваното от НОРА ВЛ. МАРИНОВА Гражданско дело № 20221110137191 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на част II, дял I, чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба на „М-П.Л.“ ЕООД, с която са предявени срещу „Е.“ ЕООД обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правна квалификация чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 345, ал. 1 ТЗ, чл. 92 ЗЗД и чл. 82 ЗЗД, ал. 1 пр. 1 вр. 342, ал. 2 ТЗ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1728,24 лв., представляваща главница за заплатени от ищеца застрахователни премии с падежи на 20.03.2020г. и 19.06.2020г. и местен данък с падеж на 05.02.2020г. за автобус „Ф.Т.“, модификация „...“ с рег. № .. – предмет на договор за лизинг от 06.02.2016 г., сумата от 1832,98 лв., представляваща договорна неустойка за забавено плащане на дължими месечни лизингови вноски за периода от 05.09.2019 г. до 31.12.2019 г. и сумата от 600,00 лв., представляваща обезщетение за вреди, съизмеряващо се с платената от ищеца на трето лице такса за изземване на автомобила – предмет на договора за лизинг от 06.02.2016 г. Претендира се и законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 08.07.2022г. до окончателното плащане, както и сторените по делото разноски.

Ищецът твърди, че на 06.02.2016 г. между „М-П.Л.“ ЕООД (лизингодател) и „Е.“ ЕООД (лизингополучател) бил сключен Договор за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан лизинг с опция за прехвърляне на правото на собственост, като предмет на договора е бил автобус марка „Ф.“, модел „Т.“, модификация „...“, шаси: „ДК № .. Съгласно сключения договор лизингополучателят следвало да заплати начална вноска в размер на EUR 1531,75, както и 59 месечни вноски по EUR 556,10, дължими до 5-то число на текущия месец, като всички суми били без включено ДДС, като тяхната легова равностойност била посочена изрично в погасителния план. Твърди, че е изпълнил изцяло задължението си по договора, като е предал на управителя на ответното дружество автомобила, за което страните са подписали приемо-предавателен протокол от 04.05.2016 г., в който е констатирано състоянието на автомобила, прието изцяло от страна на управителя на дължника. Твърди, че лизингополучателят от своя страна, считано от м. септември 2019 г., е преустановил изпълнението на всички свои задължения по договора. Посочва, че лизингополучателят е бил длъжен стриктно да спазва условията и да заплаща дължимите застрахователни премии („Гражданска отговорност“ и „Каско“) и данъци за автомобила,

като в случай на неизпълнение лизингодателят имал право да ги заплати, след което да ги получи от лизингополучателя. Твърди, че към датата на исковата молба дължимите от лизингополучателя суми, заплащаните от лизингодателя разходи за застрахователни премии и данък МПС, са в общ размер на 1728,24 лева. Твърди, че съгласно договора лизингополучателят дължи заплащането на договорна неустойка в размер на 0,5 % на ден върху стойността на дължимата и неизплатена сума за времето на просрочието в общ размер на 1832,98 лв. Посочва, че претендираната такса за изземване на автомобил се дължи, когато правото на собственост не е прехвърлено и автомобилът не е върнат в уговорения срок и връщането на автомобила е възложено на външен сътрудник, която е дължима от лизингополучателя поради неизпълнение на задължението му да върне автомобила, като същата е на стойност 600 лв.

Ответникът „Е.“ ЕООД не е подал отговор на исковата молба в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК и не се е явил в проведеното на 23.03.2023г. съдебно заседание, за което е бил редовно призован, без да сочи уважителни причини за това и без да е направил искане за разглеждане на делото в негово отсъствие, въпреки че с разпореждане от 14.09.2022г. и с определението по чл. 140 ГПК от 17.01.2023г. са му съобщени последиците от тези процесуални бездействия.

Съдът като взе предвид посочените обстоятелства и като съобрази изричното искане на ищеца за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника, както и че от представените с исковата молба доказателства се установява вероятната основателност на предявените искове, намира, че са налице предпоставките на чл. 238, ал. 1 ГПК и чл. 239 ГПК за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника.

В полза на ищеца на основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва да бъдат присъдени претендираните и направени разноски за производството в размер на 167 лв. – държавна такса и сумата от 600 лв. – платено адвокатско възнаграждение.

Предвид изложеното и на основание чл. 238 ал. 1 ГПК и чл. 239 ГПК, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Е.“ ЕООД, ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. Р. да заплати на „М-П.Л.“ ЕООД, ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. С., пр. 1 33Д вр. чл. 345, ал. 1 ТЗ сумата от 1728,24 лв., представляваща главница за заплатени от ищеца застрахователни премии с падежи на 20.03.2020г. и 19.06.2020г. и местен данък с падеж на 05.02.2020г. за автобус „Ф.Т.“, модификация „...“ с рег. № .. – предмет на договор за лизинг от 06.02.2016 г., на основание чл. 92 33Д сумата от 1832,98 лв., представляваща договорна неустойка за забавено плащане на дължими месечни лизингови вноски за периода от 05.09.2019 г. до 31.12.2019 г., на основание чл. 82, ал. 1 пр. 1 33Д вр. 342, ал. 2 ТЗ сумата от 600 лв., представляваща обезщетение за вреди, съизмеряващо се с платената от ищеца на трето лице такса за изземване на автомобила – предмет на договора за лизинг от 06.02.2016 г., ведно със законната лихва върху вземанията от датата на подаване на исковата молба – 08.07.2022г. до окончателното им заплащане, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 767 лв., представляваща разноски за производството.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 239, ал. 4 ГПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____